

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA

NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50.—Cuba, Puerto Rico y Extranjer, 2'50

DE DIJOURS Á DIJOURS

Ara, ara va bé!
Tan bé casi com á mitjos del any 1868, quan l'esperit revolucionari, desembarcat á Cádiz, pujava en aquell famós tren que passant pel pont d'Alcolea, no va parar fins á Madrid.
El govern no ha trobat altra manera de sofocar las manifestacions de l'opinió, cada día mes apremiant y enérgicas, que denunciunt tants periódichs republicans com al davant se li presentan.
Ja casi es intangible tot. Las institucions, l'exércit, la marina, el clero... Al diari que parla d'alguna cosa d'aquestas en un diapasón massa alt, ¡cap á terra! Denuncia que te crió, y si 's pot engarjoljar al director del periódich, no 's repara en ferho.
Se coneix que la situació está malalta y que 'l seu mal es d'aquells que no volen soroll.

El primer dels baligas-balagas d' Espanya, el gran Romero Robledo, ha parlat. ¡Ja era hora!
Al reparar que passava tants dias sense obrir la boca, ja vaig menjarme la partida.—Aquest home 'ns en prepara una de grossa, que 'ns deixarà ab un pam de nas.

Y aixís ha sigut.
Don Paco 'ns participa oficialment que ha acceptat el càrrech de president del Congrés, pero que al acceptarlo no 's ha d'entendre qu' estigui conforme ab el govern, ni que reingressi en el partit conservador.

Ell presidirà la Cámara popular, cobrarà la subvenció que 'l càrrech porta consignada, usará 'l cotxe de la presidencia, dirigirá la majoria... pero continuarà sent independent, lliure de compromisos, deslliurat del govern, dels conservadors y de tothom...

Aixó es lo que l' ex-pollo d' Antequera ha declarat y aixó es lo que, segóns sembla, té la pretensió de fer creure als espanyols.

¡Quina frescura!

Si es «barra» puede pasar, pero á tal punto llevada...

será precis confessar que aixó ja es burlarse del país, del Congrés, del govern, del malalt, del mort y de qui 'l vetlla.

Junta de Reformas sociales...
A veure, á veure ¿qué es aixó?...
«La Gaceta publica avuy una real ordre de Governació disposant que en totas las localitats ahont no hi hagi Junta de Reformas sociales se procedeixi á organisarla sens pérdua de temps.»
¡Bravo! Aixó fa de bon sentir.
«Las Juntas de Reformas sociales estarán compostas:
»Primer:—Del arcalde.
»Segón:—Del rector...»
¡Pasteradal... Ja no lleigeixo més.
¡Bonicas serán las reformas sociales que proposi una junta de la qual ne forma part el rector!...
¡Apaga y vámonos!

PIF PAF

EL PERILL

ADA día va posantse més al descobert la missió del govern de rayadillo. Se vá dir, en el moment de constituirse, qu' era fill de la necessitat de posar coto als avensos del partit republicá, y ell s' ha encarregat de demostrar que no anavan pas equivocats els que partían de aquesta suposició. Ni en Silvela, ni en Maura, que 's tenen per personatjes respectables, eran capassos en aquesta materia de anar, com se sol dir vulgarment, a Roma por

todo. Se necesitavan altres homes més rebregats, que s' estimessen menos, y varen trobarlos, escarbotant en las capas inferiors del pudrimener de la política monárquica.

Y 'ls van vestir de rayadillo.
Pero s' han agitat tant en el poch temps qu' exerceixen l' ofici de ferosos la por, han fet tals contorsions al repartir cossas y cops de puny al ayre, que al mes y mitj de haver estrenat el vestit, aquest se 'ls esquinca per totas parts, y ja no 's mouhen que no ensenyin las vergonyas.

No n' han tingut prou ab atropellar la ley, inventant delictes com el de atacar á la forma de govern, qu' en la ley no tenen sanció; era ademés necessari que atropellessin á la lógica y al bon sentit. Si nosaltres fossim monárquichs, contemplaríam esgarriats la seva obra de ruina y de descrédit perá

la institució. Creyent que aquesta, com totas las que regeixen la vida de las nacions sols logran subsistir nudridas del amor del poble, no podríam menos de veure ab repugnancia tot pinxesch alarde de violencia, de matonisme, de falsificació, de trampa, de cinisme y de descarro.

—Mala obra fan—diríam—á lo mateix que intentan defensar, defensant'ho en una forma tan indecorosa. Al extremar aixís el seu zel, confessan paladinament la debilitat de la seva causa. No ho farían pitjor si seguissin els consells dels més encarriats enemichs de la monarquía.

En aquest concepte no temém poch ni molt els efectes de las sevas midas extremadas.

No 'ns inmutan las denuncias de que á cada punt son objecte 'ls periódichs republicans, que ab ferma continuán las sevas companyas de propaganda. El periodista escriu y 'l govern, al denunciarlo, s' encarrega de subratllar accentuant l'intenció dels seus conceptes.

No 'ns desconcertan las contínuas trabas oposadas á la lliure emissió de la paraula en els meetings y reunions públicas. Aquests actes, per la seva mateixa prodigalitat podían acabar per decaure: el govern s' encarrega de reavivar el seu interés y de acreixer la seva importancia.

Ni l' aparato policíach de que 'ls rodejan, ni la forsa de la guardia civil que tot sovint desplegan pera vigilarlos, ens donan fret ni calor; ans al contrari, si fossim susceptibles de vanagloria, ens enorgulliríam de totas aquestas precaucions intempestivas, considerant que molt ens deuenh temer quan tant ens vigilan.

La nostra flemma corre parellas ab la nostra confiança, y arriba fins á tal extrém, qu' escoltém impávits els petardos ab que, mans ocultas, pero prou conegudas per lo barrueras, intentan sembrar el pánich en las nostras Assambleas. Un gat negre mort els bastava pera perturbar las reunions regionalistas en els bons temps dels companys de causa: tractanse de republicans han de apelar á procediments més estrepitosos y menos inofensius, y no obstant, no conseguixen els seus propósitos. Las reunions no 's disolen, els oradors continuan, y 'ls petardos serveixen sols perque la conciencia dels republicans formulí el següent presagi:

—Aixís acabareu vosaltres al fi de la jornada, esclatant ruidosamente. El despit acumulat es un explosiu.

Ab la mateixa sanch freda escoltém las noticias que 'ns arriban respecte als preparatius que van acumulant, ab l' idea de guanyar á tota costa las próximas eleccions municipals.

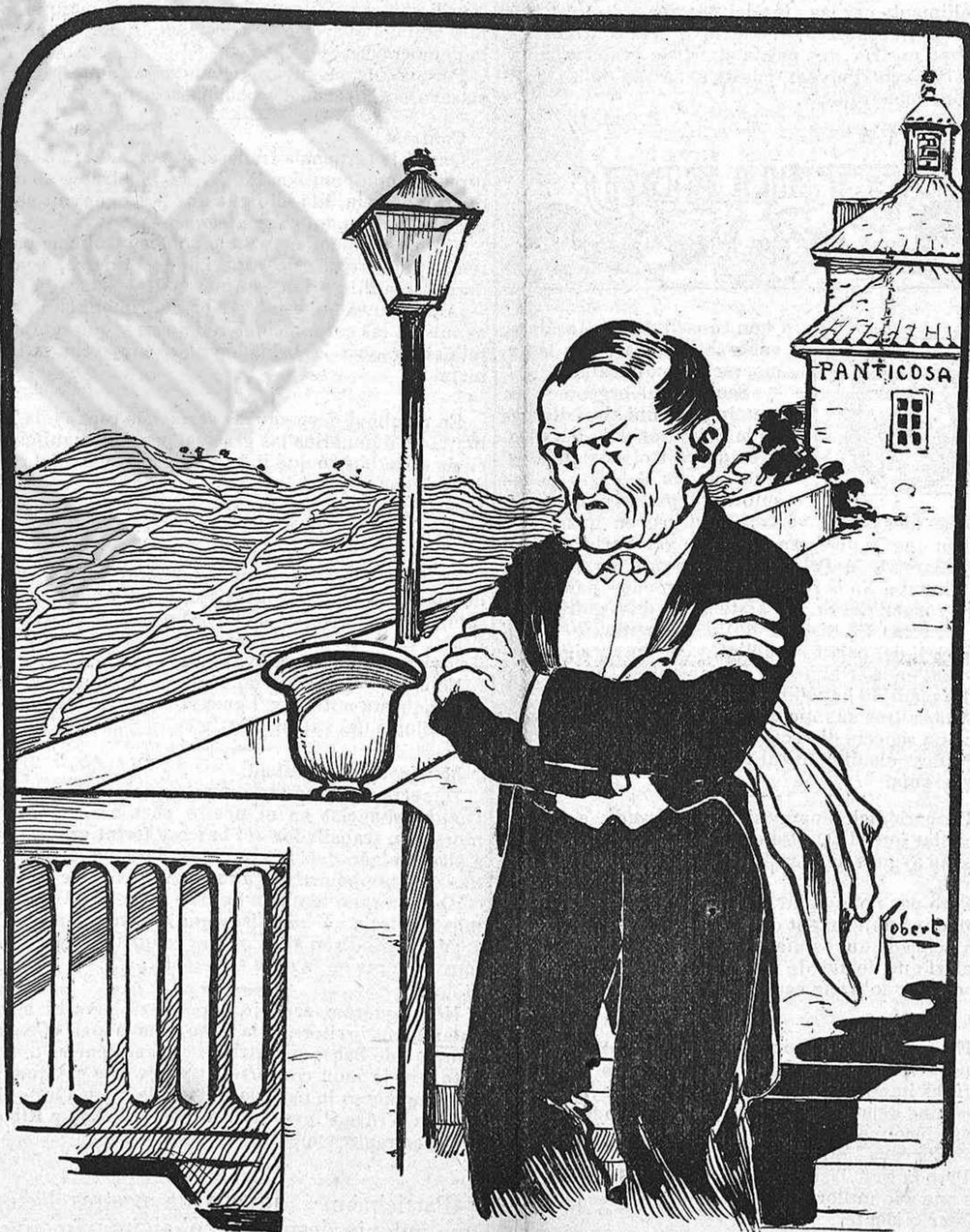
Diuhem que á Madrid van recullint notas casa per casa dels electors difunts ó imaginaris que figuran en las listas, al objecte de donals'hi existencia real el día de las eleccions. Las rodas formadas de gent perduda y d' empleats de menor quantía son las que han d' aixafar al cos electoral republicá.

Alguna cosa per l' istil suposan que s' intenta practicar á Barcelona, sobre tot si troban un arcadé de pebrots que 's presti á secundar el joch. Desgraciadament aquests héroes avuy no abundan, y als més valents y de cutis més groixut se 'ls posa al pell de gallina, á la sola idea de que tindran que arrostrar la indignació de tot un poble.

Pero fins suposant que 'l trobessin, y que 'l plan que maquinan vaji endavant, estém tranquils y segurs en la nostra forsa, y bé 'ns veurém las caras quan arribi l' hora.

No som, ni serem may provocadors; pero fermes en el nostre dret y disposats á tota mena de sacrificis en aras de la legalitat electoral, sabrem cumplir com á bons. Prompte veurán els que intentan atropellarho tot, que 'ls té més compte cenyirse al cumpliment estricte del seu deber, y si no ho arriban á

Esperant

—¿En qué quedém? ¿Vé ó no vé?

Toch d' atenció

—Preneu exemple!... Si en las próximas elecciones municipales feu massa l' Humbert, mireu a lo que us exposeu

avuy el dimoni corra portant tres noms diferents: Salmerón, Lerroux y Costa.

Las elecciones de Noviembre, si deixém fé als que ara manan, van a resultar un modelo de frescura *samaritana*.

¡Qué trist el deu posá aixó! Ell tan débil y tan magre, y la República, en cambi, cada día mes sapada! ..

Vaig demanar pel ministre, y l' ordenansa 'm va dir: —Hi es, pero ara no 's pot veure: está ocupat fent tupins.

¡Denuncieu, denuncieu forsa periódichs republicans!... Com mes carn tireu a l' olla, mes bó será l' estofat.

L. WAT

Un visitant molt complert, ha permés que li pujés a la falda 'l galguet de una senyora ab la qual está conversant en un saló.

Tot d' una, vivament, pero ab tota la delicadesa possible, se treu el gossat de sobre, deixantlo colocat sobre l' alfombra.

—L' estarà molestant... Potser l' ha mossegat— diu la dama.

—No, senyora... no s' inquieti: ni 'm molesta, ni m' ha mossegat; pero ¿sab? se 'm figura que vessa una mica.

Un ricatxo deya al seu metje:—Senyor doctor, donguin un remey per treurem aquest malehit pougre.

—¿Un remey? Aquí vá, y es molt senzill: no visqui més que ab tres pessetas diarias y escarrásis pera guanyarlas.

SOLUCIONS

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NUMERO

- 1.ª XARADA.—Ar-bo-ra-da.
- 2.ª ANAGRAMA.—Agustí Guisat.
- 3.ª TRENCA-CLOSCAS.—La familia Boniquet.
- 4.ª CONVERSA.—Tartana.
- 5.ª GEROGLIFICH.—Per lletres en llibre.

Han endevinat totas ó part de las solucions del número anterior els caballers: Juli Palau, Un petit republicà, Tres partidaris, Juan Cassi Torres y Andreu Nunell.

ENDEVINALLAS

XARADA
A un *primera-dos* y una *prima-dos-tres* de Llusá mentres son remat guardavan un llop se 'ls hi presentá. Varen quedar al moment assombrats, de tal sorpresa, pro al poch *tercera-segona* y avans de que 'l llop fes presa; l' home, d' un garrot s' armá recobrant tot son valor, y aixís que 'l llop doná un *hu* d' un cop caigué en terra mort.

J. MORET DE GRACIA

ANAGRAMA

Espanya viu ensopida inmóvil, esma-perduda pel gran dessangre abatuda, arrugada, escanyolida. La preponderancia que té presa la negra *tot aconsella* ser devot á qui en vritat no té fé. La *total* de societats y lligas y confrarias que son criaderos d' espías y nombran sants advocats, fan teme en un xoch potent prelude de brau tempesta, dissapte de la gran festa pel redimit pensament.

J. COSTA POMÉS

LOGOGRIFO NUMÉRICH

- 1 2 3 4 5 6—Nom d' home.
- 6 4 5 5 1—Part del Univers.
- 2 2 4 6—Aliment.
- 5 1 3—Moneda.
- 5 4—Nota musical.
- 6—Consonant.

ANTONET DE REUS

TRENCA-CLOSCAS

MACIÀ A. ADELL
REUS

Formar ab las anteriors lletres degudament combinas lo títul de una comedia catalana.

PA... TOCO

GEROGLIFICH

x x
a a
N
K

SAMUEL GRAN É IRURUETA

CORRESPONDENCIA

Caballers: Antonet B., J. A. P., F. F. Sanpere, Juli Palau, J. Dormuá, J. G. Branera germans, Juan Cassi Torres, Jesus Armós, F. C. y Flautista, Genís Torné, E. R. G. Un europeisat, Juan Catau, y J. Regi X.: Ca, homes, ca.

Caballers: F. Joanet, Pim Pam Pum, T. Rusca, A. Carrach, Pere Colomer y Tió, F. Virgili R. y J. Moret de Gracia: Justa, la fusta.

Caballers: Toni Leri, A. R. Ll., R. Ll., A. B., E. P. y B., J. V., y Quimet: Un milió de gracias per l' envió. Caballer: Idefons Ferial: No n' hi ha cap que 's pugaga agafar per enloch. A. Ribas Ll.: No es maleta. —Rafel Barbé: No está prou remullat, per xó s' hi enganxa la navaja —Rafel Font: Anirà la conversa. —L' Avi Riera: Procuraré que surti aviat. —Antoni Cantallops: N' hi ha algun de xistós. —Francisco Marsá y Gruart: Es de lo mes colossal que havém llegit. N' enviarém una copia á Igualada; á n' en Jესpus, que 'n fa colecció. —J. Mabar: No 'ns arriba á cap puesto. —E. París: *¿No te 'n recordas hermosa nina?*... Ella potser no se 'n recordará; pero nosaltres, sí senyor. Aixó es del temps de la picó —J. Costa Pomés: Acepto —Angeljuan: No s' aprofita. —Olimpe Tilop: La publicació depén de moltas cosas. Encaro no hi hem passat els ulls. De tots modos, gracias. —J. Romeo: Ab tot aixó no 'ns diu res. ¡Home, si en Maragall fa cosas que no poden anar ni ab rodas! Ara mateix n' hi ha d' ell una en cartera que tenim intenció d' enviarla també á Igualada. —Joan Romaní: Si no sapigués mes de fabricar paper! —C. Alvaro: El dibuix no va —Pep Chocolaté: Es xocolata de rosegóns. Ni una mica de cacau. —Ll. P. T.: Ho sentim molt, pero es bastant defectuosa. —Padri Drapayre: Per ara no hi ha novetat. —M. de C.: Bon vent! —J. G., L. B., J. M., Un castellanell, F. M. y G., F. B., B. E., M. S.

A. P. G., R. C. y L. V.: No podém insertar las cartas que 'ns envían.

La República

LÁMINA ALEGÓRICA

propla pera ser colocada en Cassinos, Ateneos, Societats y tota classe de Centros democrátichs

Tamanyo de la lámina 65 per 50 centímetros, impresa á sis tintas sobre cartulina mate.

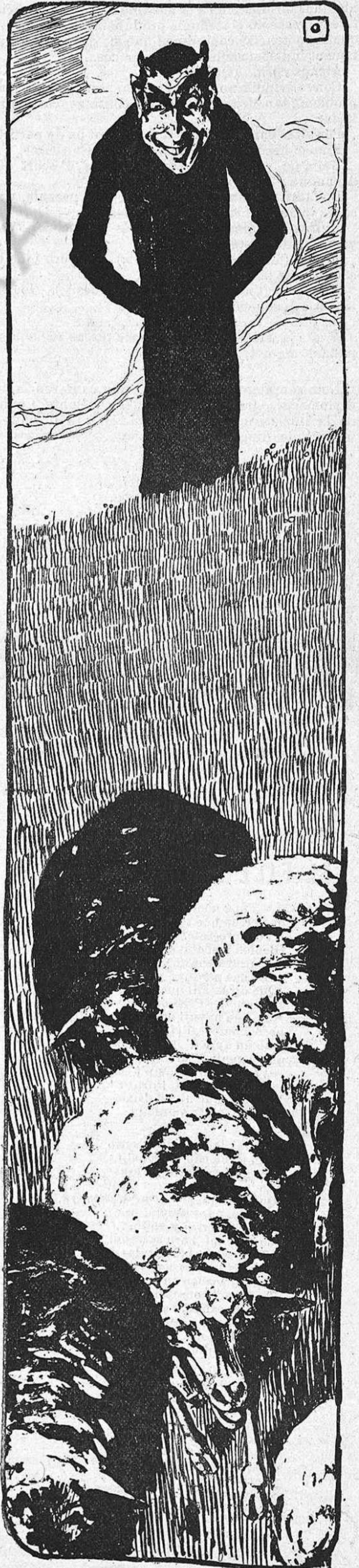
Preu: 2 pessetas

SE VEN PER TOT ARREU

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Olm, número 8

Tinta Ch. Lorilleux y C.ª

Pastor satisfet

(De Der Scherer.)

—Dona gust véurels aixís, devorant l' herba sagrada. ¡Qué sumissos y contents! ¡Y quin be de Deu de llana!